

Njeno c. in kr. Veličanstvo cesarica Elizabeta.

Dne 10. septembra popoldne je kakor strela z jasnega zadela Nj. Veličanstvo cesarja, Najvišjo cesarsko rodbino in vso prostrano državo neverojetna in pregrozna vest, da je zavrtno umorjena posvečena oseba cesarice in kraljice naše. Vsi narodi avstro-ogerski so zaplakali, v svesti si, da je njih očetovski vladar izgubil svojo čarobno srečo in najzvestejšo podporo; ves civilizovani svet se je vžalostil, začuvši, da je izginila iz življenja žena, dobra in krepostna kakor angelj. A streslo se je tudi vse, kar nosi človeško srce v prsih, pomislivši, da je cesarico Elizabeto, dalječ proč od domovine, zabodla v srce ubijalska roka jednega izmed tistih nesrečnikov, koji, brez najmanjšega verskega in pravnega čuta, so največji madež naše sedanje dobe.

Mej milijoni ljudij, ki občutijo tragično usodo nenadomestne naše cesarice, žaluje odkrito in globoko tudi naš narod, na čelu mu njegov pravniški stan, ki je ž njim vred od davnih časov neomahljiv v čisti ljubezni do prejasne vladarske hiše. Tolaži nas le pogled na čudovito duševno moč, katera v teh časih drži po konci našega najmilostnejšega vladarja in gospodarja. In poto-lažiti nas je mogel le On sam z besedami, v katerih je razodel, kako dobro je Njegovemu krvavečemu srcu delo iskreno, otroško sočutje Njegovih narodov ob tej prežalostni priliki.

Večen bo ginljivi spomin na pokojno cesarico, neizcrpna ostane ljubezen naša do cesarja, kojega nam mili Bog obvaruj in ohrani do skrajne meje človeškega življenja v ponos in srečo Avstrije!